

Μια πρόταση για το άγαλμα του Αγ. Νικολάου στην Κω (Αθανάσιος Μουστάκης, Δρ Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=165582>

Δεν νομίζω ότι η ευσέβεια των κατοίκων της Κω θα ζημιωθεί και η σχέση τους με την πίστη μας θα επιδεινωθεί σε περίπτωση που επανέλθει το άγαλμα (ή έστω τοποθετηθεί ένα αντίγραφο) στην αρχική θέση του, η οποία, πιθανότατα χωρίς οι Ιταλοί να προχωρήσουν στον συνδυασμό, είναι πολύ ταιριαστή με τον Άγιο Νικόλαο, καθώς τον δείχνει να κοιτάζει προς τα Μύρα της Λυκίας, την επισκοπή και πατρίδα του, όπου ευχόμαστε να επιστρέψει κάποτε και ως φυσική παρουσία. Μας θυμίζει μάλιστα το ότι κατά το παρελθόν η Κως και τα άλλα Δωδεκάνησα αποτελούσαν μία διοικητική και πολιτιστική ενότητα με τα μικρασιατικά παράλια· την ελληνικότητα, από αιώνων, Ιωνία.

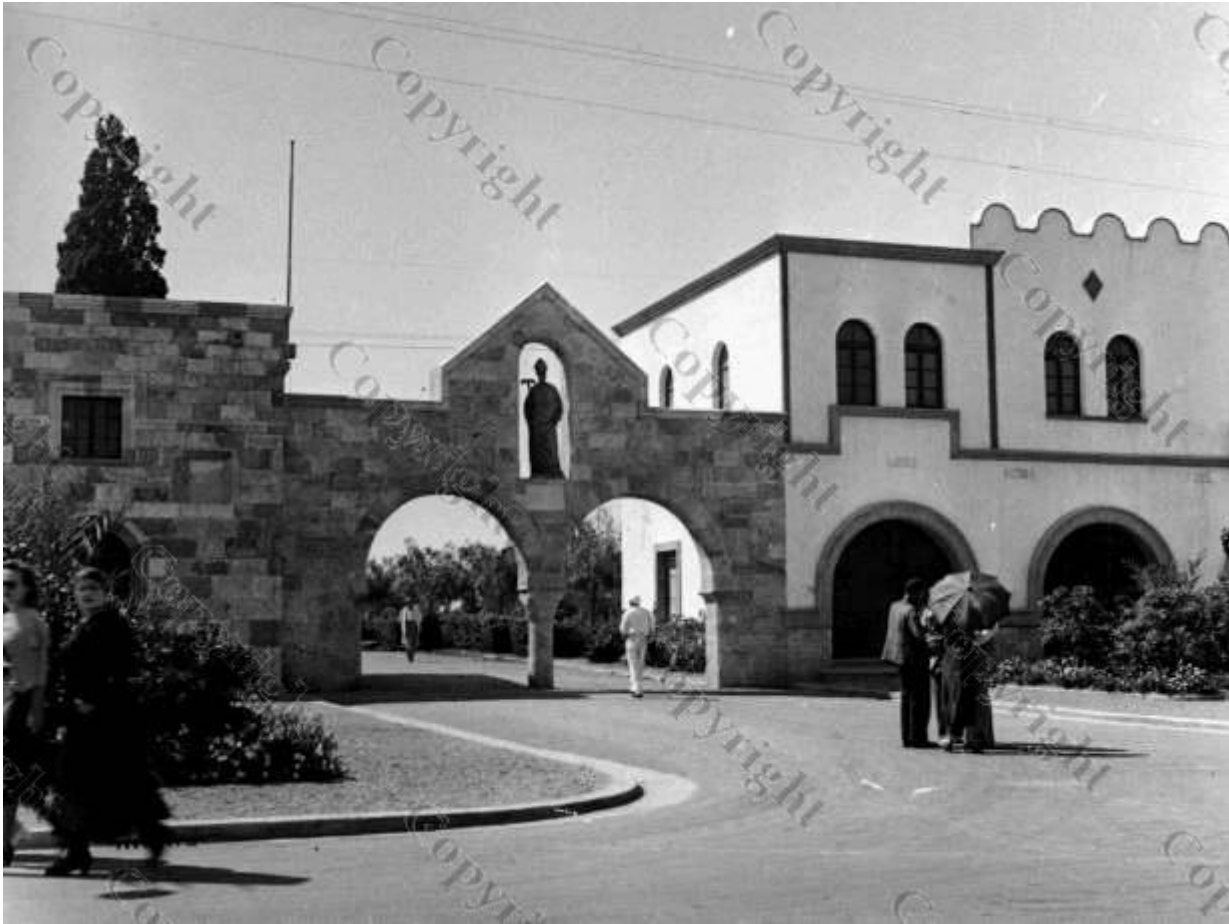

Φωτογραφία που εικονίζει την πύλη όπως ήταν πριν απομακρυνθεί το άγαλμα του Αγίου Νικολάου.

Η απόφαση των Ιταλών να επιλέξουν τον Άγιο Νικόλαο, και όχι κάποιον άλλο Άγιο, για την πύλη αυτή με προβληματίζει εδώ και καιρό. Χωρίς να γνωρίζω το σκεπτικό τους —θα είχε ενδιαφέρον να υπήρχε κάποιο σχετικό έγγραφο— ο νους μου πάει στην επιθυμία (για τους δικούς τους λόγους) να συνδυάσουν τις ενέργειές τους με την πηγαία ευσέβεια του λαού της Κω, ο οποίος σέβεται και τιμά ιδιαίτερα τον Άγιο Νικόλαο ανακηρύσσοντάς τον, μάλιστα, προστάτη και πολιούχο του νησιού. Προς επιβεβαίωση αυτής της δυναμικής παρουσίας του Αγίου στα πράγματα της Κω πρέπει να αναφέρουμε την καταστροφή υδροπλάνων του De Vecchi (Διοικητής Δωδεκανήσου κατά το διάστημα Δεκέμβριος 1936 – 1940) από μπουρίνι στα τείχη του Κάστρου της Νεραντζιάς, γεγονός που σύμφωνα με τις μαρτυρίες της εποχής έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην απόφαση του ιταλού αξιωματούχου να επιτρέψει την ανέγερση του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Νικολάου στη νέα του θέση και να σταματήσει την μέχρι τότε παρελκυστική πολιτική με την οποία προσπαθούσε να αποφύγει την ανοικοδόμηση.

Η αποκατάσταση της πύλης του Αγίου Νικολάου, ενός ιστορικού μνημείου του νησιού μας, ως κομμάτι της ιστορικής μνήμης βοηθά όλους μας να κατανοήσουμε καλύτερα το παρελθόν, να το ερμηνεύσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια και μας στηρίζει στην πορεία προς το μέλλον. Σε καμία περίπτωση η ύπαρξη του αγάλματος δεν ενοχλεί την πίστη μας, η οποία δεν αλλοιώνεται από τη συνύπαρξη με το διαφορετικό ούτε το φοβάται. Ακόμη όμως και εάν κάποιος θεωρεί προβληματική ή επικίνδυνη την αποκατάσταση του αγάλματος ας το προσεγγίζει

μόνο ως ιστορικό μνημείο (που πράγματι είναι) και όχι ως λατρευτικό αντικείμενο (που σαφώς δεν είναι).

Φωτογραφία που εικονίζει την πύλη όπως ήταν πριν απομακρυνθεί το άγαλμα του Αγίου Νικολάου.

Παρά ταύτα, θα μπορούσε να βρεθεί **μία ενδιαμέσση λύση**, η οποία φρονούμε ότι θα ικανοποιούσε τους πάντες, θα έχει μειωμένο κόστος και θα διαφυλάσσει την εξέχουσα θέση της μορφής του Αγίου Νικολάου στο Ηρώο της πόλεώς μας:

θα ήταν δυνατό να φιλοτεχνηθεί ένα γραμμικό έργο τέχνης, κατά το πρότυπο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου που δημιουργήθηκε προ ολίγων ετών και τοποθετήθηκε στην πρόσοψη του Μητροπολιτικού Παρεκκλησίου του Ευαγγελισμού. Έτσι, και η τιμή προς τον Άγιο θα διατηρηθεί ζωντανή, και θα θυμόμαστε, ιδιαίτερα οι νεώτεροι, την ιστορία του τόπου μας, μα και θα χρησιμοποιηθεί η ορθόδοξη τεχνοτροπία, η οποία παραμένει περισσότερο αγαπητή και σεβαστή από εμάς.

Ευχή μας είναι, σύντομα και με τη δέουσα προσοχή, να αποκατασταθεί η ανοικτή πληγή του Ηρώου, που μπορεί να οφείλεται στον παρορμητισμό κάποιων, αλλά πλέον οφείλουμε να τη θεραπεύσουμε.